

La tribuna

Cal que es garanteixi la jubilació

La majoria governamental té una clara responsabilitat històrica en la situació actual

ELISABET
Zoppetti

Tinc 55 anys, i per tant, si les coses no canvien i segueixo viva, dintre de 10 anys em podré jubilar. O és el que jo voldria i he de creure que podré fer.

I per què us dic això? Doncs perquè amb el parcial acabament de la situació de crisi sanitària ha quedat al descobert la mala situació de la guardiola de les pensions del nostre país. Segons ha explicat al Consell General el dia 4 de juny el responsable del Fons de Reserva de Jubilació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, Sr. **Jordi Cinca**, aquesta guardiola estarà "buida" l'any 2024. O sigui, que els que ja estan jubilats tenen encara 4 anys per poder subsistir –en molts casos– amb les seves pensions; i els que no ens hem jubilat, no sé si encara estem a temps de contractar un fons de pensions per a poder viure de manera mínimament digna quan ens pertoqui gaudir del descans.

L'Europa en la qual es troba inserit el nostre país, és un continent d'estats que s'anomenen socials. Nosaltres treballem, paguem impostos i les cotitzacions al corresponent sistema de previsió sanitari, perquè, en el cas que tinguem qualsevol tipus de necessitat, l'Estat activi el protocol escaient i rebem l'ajuda que ens correspongui.

Així ho estableix la nostra Carta Magna. Concretament en el seu article 1, paràgraf 1, es diu: "Andorra és un Estat independent, de Dret, Democràtic i Social. ..."; i en la línia del l'Estat Social que és el nostre principat, l'article 30 de la Constitució andorrana diu: "Es reconeix el dret a la protecció de la salut i a rebre prestacions per atendre altres necessitats personals. Amb aquestes finalitats, l'Estat garantirà un sistema de Seguretat Social".

Si el cobrament d'una pensió, per la qual hem estat pagant tots al llarg de la nostra vida laboral, té un fu-

tur tan incert, per no dir negre, què es proposa fer al respecte l'Estat, que és el garant d'aquest sistema? I des de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, quina serà la seva actuació, davant d'una situació que sembla més aviat obscura?

Són fets constatats, entre els nostres amics i contactes més propers, que més d'un i més de dos, van ingressant una certa quantitat de diners en un pla de pensions, que s'ha contractat.

Però això no ens hauria de semblar just ni equitatiu, quan tota la vida has estat aportant a la guardiola comuna de la CASS, i les generacions que et segueixen continuen aportant.

No és just perquè hi ha molta gent que no disposa d'una quantitat al mes per anar-la posant a la guardiola de la seva jubilació. Són persones que amb feines arriben a final de mes. Tampoc és just per tots aquells que, davant de la situació que ens ha tocat viure aquests mesos, han hagut

El que volem és que es respectin els drets que tenim reconeguts per llei, i no una llei qualsevol, sinó «la llei» de lleis

de cancel·lar aquest pla de jubilació, rescatant les quantitats ingressades, per poder viure. No és just que tota una vida de treball et porti fins a una situació que en molts casos es pot definir de precària: dificultats per poder pagar el lloguer del pis, per poder omplir mínimament la nevera.

Quin missatge hem d'entendre o què és el que ens estan donant com a missatge, quan ens diuen que la guardiola de les pensions estarà buida l'any 2024? Potser que no pensem a jubilar-nos en arribar als 65, o bé que anem demà mateix a contractar un pla de pensions per complementar l'austera pensió –sent molt optimistes– que ens pagarà "generosament" la CASS, o en el seu defecte suplir-la

completament?

El que és més qüestionable és saber què fan tots aquells que estan asseguts al Consell d'Administració de la CASS i com gestionen els nostres diners. Voldríem saber quin pla tenen perquè la gent es beneficiï de l'esforç de tota una vida laboral quan arriba el moment i l'edat de deixar de treballar.

La Constitució andorrana ens va donar una sèrie de garanties i uns drets quan, l'any 1993, es va promulgar. Però si els actuals governants consideren que un Estat Social és insostenible i que s'ha de canviar de model d'estat, aquest nostre Estat, garant absolut dels nostres drets i llibertats, haurà de canviar el model que tenim,

per millorar evidentment, i si més no, fer-lo viable.

De moment el que volem tots és que es respectin els drets que tenim reconeguts per llei, i no una llei qualsevol, sinó "la llei" de lleis. I segons manifesta aquesta llei, a qui hem de demanar responsabilitats és al nostre Estat.

La majoria governant, hereva directa de les dues majories de **Toni Martí** amb DA el 2011 al 2015 i del 2015 al 2019, té una clara responsabilitat històrica en la situació actual. No pot pas intentar fer veure que acaba de descobrir-ho, ni que s'ho ha trobat sense tenir-hi res a veure. Per això hauria d'anar pensant com podem viure quan ens arriba l'edat de la jubilació. Viure, i no pas viure o malviure de qualsevol manera, sinó amb la dignitat que tota persona mereix i que la nostra llei ens reconeix. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP